إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

هرآئينه تو ا گربگذاری ايشان را گمراه سازند بندگان ترا و نه زايند مگر بدكار ناسپاس را (٢٧) .

رَّبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

ای پروردگارمن بيامرزمرا وپدرومادر مرا و هركرا درآيد بخانه من ايمان آورده وجميع مؤمنين ومومنات را و زياده مده ستمگاران را مگر هلاكی (٢٨) .

سُورَةُ الْجِنّ

سوره جن مكی است وآن بيست و هشت آيت ودو ركوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاينده مهربان .

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾

[1] بگووحی فرستاده شد بسوی من كه گوش نهادند جماعتی ازجن پس گفتند هرآئينه ما شنيديم قرآنی عجيبی (١) .

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

كه دلالت ميكند بسوی راه راست پس ايمان آورديم بآن وشريك مقررنخواهيم كرد با پروردگارخويش هيچ يك را (٢) .

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

وبتحقيق (بيان كردند آن جنيان) كه بلند ست بزرگی پروردگارمافرانگرفته است زنی ونه فرزندی (٣) .

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

وآنكه افترا می كرد جاهل ما برخدادروغ (٤) .

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

وآنكه ماپندا شتيم كه هرگز نه گويند بنی آدم وجنيان برخدا سخن دروغ را (٥) .

---

(١) مترجم گويد روزيكه آنحضرت صلی الله عليه وسلم نماز صبح بيرون مكه ميخواندند جماعتی ازجن آنرااستماع كردند وايمان آوردند خدای تعالی ازايمان ايشان وگفتگوی ايشان باقوم خوددرين سوره خبرداد تا قوله و ان لواستقاموا والله اعلم .

وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ۙ﴿۶﴾

آنکه مردان بنی آدم پناه میگرفتند بمردان جن پس زیاده کردند درحق آن جنیان سرکشی را[۱] (٦) .

وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۙ﴿۷﴾

و آنکه آدمیان گمان کردند چنانکه شما گمان کرد یدکه هرگز نفرستد خدا هیچکس را[۲] (۷) .

وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ۙ﴿۸﴾

وآنکه مادست رسانیدیم بآسمان پس یافتیم که آسمان پرکرده شده ست به پاسبانان محکم وبستاره های فرودآینده (۸) .

وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ؕ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۙ﴿۹﴾

وآنکه مامی نشستیم پیش ازین به جاي هائی ازآسمان برای شنیدن[۳] پس هرکه گوش بنهد الآن بیابد برای خودستاره ای مهیا ساخته (۹) .

وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْۤ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۙ﴿۱۰﴾

وآنکه مانمی دانیم آیابلائی اراده کرده شد درحق آنانکه درزمین اند یااراده کرده است درحق ایشان پروردگار ایشان خیررا (۱۰) .

وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ ؕ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۙ﴿۱۱﴾

وآنکه ازماجمعی شایسته کاران اند و جمعی ازماسوای اینند بودیم فرقه های مختلف (۱۱) .

وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ۙ﴿۱۲﴾

وآنکه مادانستیم که هرگز عاجزنه توانیم کرد خدارا درزمین وعاجز نه توانیم کرد او راازجهت گریختن (۱۲) .

---

(۱) اشارت است بآنکه در جاهلیت چون بجائی فرودمی آمدند میگفتند اعوذ بسید هذاالوادی من سفهاء قومه .

(۲) یعنی پیغامبرنفرستد .

(۳) یعنی برای شنیدن کلام ملائکه .

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا
يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

وآنكه ماچون شنيديم هدايت را ايمان آورديم بآن پس هركه ايمان آرد به پروردگار خويش پس اونه ترسد ازهيچ نقصانى ونه ازهيچ ستمى (١٣) .

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾

وآنكه جمعى ازمسلمانند وجمعى ازما گنهكاراند پس هركه مسلمان شده پس آنجماعت قصد كردند راه راست را (١٤) .

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

واما گنهگاران پس باشند هيزم براى دوزخ (١٥) .

وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾

(ونيز بگويا محمد كه وحى فرستاده شده است بسوى من كه) بنى آدم ا گرراست مى‌ايستادند برراه راست البته مينوشانيديم ايشانرا آب بسيار (١٦) .

لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

تاامتحان كنيم ايشانرا بآن[1] وهركه اعراض كند ازيادكردن پروردگار خوددرآردش بعذابى سخت (١٧) .

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

وآنكه مسجد هامخصوص براى خداست پس عبادت مكنيد باخدا هيچكس را (١٨) .

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ
لِبَدًا ﴿١٩﴾

وآنكه چون ايستاد بندهٔ خدا[2] كه عبادت كند خدارا نزديك بودند جنيان كه برآن بنده يكى برديگرچسپيده شوند[3] (١٩) .

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

بگو جزاين نيست كه عبادت ميكنم پروردگارخودرا وشريك مقررنمى كنم

---

(١) يعنى ارزانى مى شدوقحط نمى آمد .
(٢) يعنى محمد صلى الله عليه وسلم .
(٣) يعنى ازحرص براستماع قرآن .

باوهيچ كَس را (٢٠) .

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

بگوهرآئينه من نمى توانم درحق شماضرر رسانيدن ونه لازم كردن طريق راستى (٢١) .

قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

بگو هرآئينه پناه نه دهد مراازعقوبت خداهيچكس وهرگزنيابم بجزوى پناهى (٢٢) .

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۚ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

وليكن (بجاآرم) خبر رسانيدن ازجانب خداوتبليغ پيغامهاى او وهركه نافرمانى كند خدارا وپيغامبر اورا پس هرآئينه اوراست آتش دوزخ جاويدان درآنجا هميشه (٢٣) .

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

(درغفلت خودباشند) تاوقتيكه چون ببينند آنچه وعده داده ميشود ايشانرا پس خواهند دانست كيست ناتوان ترباعتبار نصرت دهنده وكمتر ازروى شمار (٢٤) .

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾

بگونميدانم آيا نزديك ست آنچه وعده داده ميشودشمارا يا مقرر كندبراى اوپروردگارمن ميعادى (٢٥) .

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

داننـدهٔ پنهان ست پس مطلع نمى سازدبرعلم غيب خود هيچكس را (٢٦) .

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

مگر كسى كه پسند كرداورا از پيغامبرى پس هرآئينه خدا روان ميكند پيش دست هاى وى وپس پشت وى فرشتگان نگاهبان را (٢٧) .

لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ

تابداند خدا كه بتحقيق رسانيده اند پيغامهاى پروردگار خودرا[1] وخدا

(١) يعنى تاتبليغ درخارج متحقق گردد زيرا كه آن علم ست والله اعلم .

وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾

نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾

ازهرجهت احاطه کرده است برآنچه نزدِ ایشانست وفرا گرفته است هر چیز راازروی شمار (٢٨) .

سوره مزمل مکی است وآن بیست آیت ودورکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

[(١)] ایمردجامه برخود پیچیده[(٢)] (١) .

قیام لیل کن مگراندکی[(٣)] (٢) .

قیام نیم شب کن یااندکی ازنیم شب کم نما (٣) .

یااندکی برنیم شب بیفزاوترتیل کن قرآن را بواضح خواندن (٤) .

هرآئینه ماناژل خواهیم کرد برتوفرمانی دشوار[(٤)] (٥) .

هرآئینه قیام شب زیاده ترست درموافقت زبان بادل ودرست ترست درتلفظ الفاظ (٦) .

هرآئینه ترا درروز شغلی ست بسیار (٧) .

ویادکن نام پروردگارخودرا وازهمه

---

(١) مترجم گوید درابتدای اسلام خدای تعالی قیام لیل برآن حضرت صلی الله علیه وسلم وبر مسلمانان موکدگردانید وچون این معنی برایشان نهایت دشوار آمد بعد یك سال رخصت نازل فرمود ان ربك یعلم الی آخرالسورة تاهرکه خواهد قیام کند وهرکه خواهد نکند وهرقدرکه خواهد بخواند والله اعلم .

(٢) یعنی بسبب هیبت وحی .

(٣) یعنی ا گر شبهانکنی گناه نه باشد والله اعلم .

(٤) یعنی دعوت کفار باسلام .